

помня за сравнение други извѣстни чужди и наши поети или тѣхни поетични прѣживѣвания, да припомня и характерни възгледи и пориви; ала похвалната му грижа отива все къмъ неугода на читателя, който отъ сравненията се тласка все понастрана отъ монографската цѣль на автора. Поставилъ си за задача, да принесе нѣщо повече и достовѣрно за твореца на „Развалинитѣ на Прѣславъ“, Чилингировъ е слѣдвалъ методата, прилагана и въ други области на книжевното и научно дирене у насъ, да напише за единъ прѣдметъ *колкото се може повече*, като използва въ изложението му всѣко свое познание и искусство споредъ поговорката: *de multis et omnibus variis et de quibusdam aliis*. А цравнлното и полезното е, да се оцѣни прѣди всичко самиятъ прѣдметъ на издирянето, па да се опрѣдѣли точно и оправданата цѣль на труда, и споредъ тия цѣна и цѣль да се извърши изложение съ положителенъ резултатъ.

Добри Чинтуловъ прѣдстави по извѣстнитѣ и намѣрени негови книжевни творения прѣдметъ за книжевно-исторично издиряне или разсѣждение, подобенъ на толкова други прѣдмети изъ полето на българската книжнина. Ако е работата да се изобрази той като книжевникъ въ нарочито изучване, нека съ веществото за това не се постѣпя тѣй, както сж постѣпили авторитѣ, за които направихъ тукъ своитѣ забѣлѣжки. Тия автори може да не приематъ за основателни забѣлѣжкитѣ ми; може да ги отдадатъ и на нѣкакви побуди, каквито никакъ не сж ме обладавали. Все пакъ въ ония тѣхни монографии личи отдалечъ едно многословве, една охота да се порази читателятъ съ грамади съобщения, текстове, цитати, размишления, които сж били вече установявани и отъ наблюдатели чужденци. Та она, който би изучвалъ и излагалъ книжевния трудъ